

20317-

உ

கடவுளுக்குணை

மாறன் பொறையனார்

அருளிச்செய்த

ஐந் தி வண யை ம் ப து

மு ல மு ம் உ ரை யு ம் .

சேதுசம்ஸ்தான வித்துவானும்,

செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியருமாகிய

ரா. இராகவையங்காரால்

பரிசேதிக்கப்பட்டன.

செந்தமிழ்ப் பிரகரம்-க.

இரண்டாம் பதிப்பு.

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை.

1912.

[இதன் விலை அனை-3]

உ-

கடவுள்துணை

மாறன் பொறையனார்

அருளிச்செய்த

ஐ ந் தி வண யை ம் ப து

மு ல மு ம் உ ரைய ம் .

சேதுசம்ஸ்தான வித்துவானார் ,

செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியருமாகிய

ரா. இராகவையங்கரரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டன.

செந்தமிழ்ப் பிரகரம்-க.

குண்டாம் பதிப்பு.

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை.

1912.

[இதன் விலை அனா-3]

ஸ்ரீ:
கடவுள்துணை.

முகவுரை.

ஐந்திணையெம்பது என்பது கடைச்சங்கம் மருவிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. கீழ்க்கணக்கு நூல்களாவன;—
1-நாலடி, 2-நான்மணிக்ாடிகை, 3-இனியது நர்ப்பது, 4-இன்னொர்து, 5-களவழிநர்ப்பது, 6-கார்நர்ப்பது, 7-ஐந்திணையெம்பது, 8-ஐந்திணையெழுபது, 9-திணைமொழியைம்பது, 10-திணைமாலை நூற்றைம்பது, 11-க-கிருக்குறள், 12-திரிகடுகம், 13-ஆசாரங்கோவை, 14-கச-பழமொழி, 15-கரு-சிறுபஞ்சமலம், 16-முதுமொழிக்காஞ்சி, 17-ஏலாதி, 18-அ-கைநிலை என இவை; இதனை,

*“நாலடி நான்மணி நானற்பதைத்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி—மாமூல
மெய்நிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே

கைநிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு” என்னும் வெண்பாவினா லறிந்துகொள்க. நானற்பதைத்திணை என்புழி நானற்பது, நானைத்திணை எனவுரைக்க. கீழ்க்கணக்கு, நாலடி.....மெய்நிலைய காஞ்சியோடு ஏலாதி கைநிலையவாம் என்ப; என்க. கணக்கு-மேற்கணக்கு, கீழ்க் கணக்கு என இருவகைப்படும். ஐம்பது முதல் ஐந்தாறியநியாக ஐவகைப்பாவானும் வருவது மேற்கணக்கெனப்படும், அவ்வகையெண்ணில் அறம்பொருளின் பங்களைப்பற்றி வெண்பா ஒன்றினே வருவது கீழ்க்கணக்கெனப்படும். இவற்றிற்கிலக்கணம்;—

“மேல்கீழ்க் கணக்கென விருவகைக் கணக்கே”

* இவ்வெண்பா, “நாலடி நான்மணி நானற்பதைத்திணைமுப், பால் கோவை பழமொழி—மாமூல, மின்னிலைய காஞ்சியுடனேலாதி யென், நன்னிலைய தாகுங் கணக்கு” என ஆழ்வார்திருநெடுமியிற் கிடைத்த முயதோர் திருக்குறளுரை யேட்டுமுகத்து எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்பாது ஐந்திணையென்பது ஐந்து திணை நூல்கள் என்க; அவை ஐந்திணையென்பது முதலிய நான்கும், கைநிலையும் ஆம்.

“மேற்கணக் கெனவுக் கீழ்க்கணக் கெனவும்
பாற்படும் வகையாற் பகர்த்தனர் கொளலே”

“அகவலுங் கலிப்பா வும்பரி பாடலும்
பதிற்றைந் தாதி பதிற்றைம்ப தீரு
மிகுத்துடன் ரெகுப்பது மேற்கணக் கெனவும்
வெள்ளைத் தொகையு மவ்வகை யெண்பெறி
ணென்னு கீழ்க்கணக் கெனவுக் கொளலே”

“ஐம்பது முதலா வைந்து நீரு
வைவகைப் பாவும் பொருணெறி மாபிற்
ரெகுக்கப் படுவது மேற்கணக் காகும்”

“அடிநிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
அறம்பொரு ளின்ப மடுக்கி அவ்வத்
திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்”

எனவரும் பன்னிருபாட்டியுள் குத்திரங்காணுனார்க், கீழ்க்கணக் கிற்கு வெண்பாவேயன்றி அகனிநமும் ஐம் என்பது முதுமொழிக் காஞ்சியில் “ஆர்கலி யுலகந்த மங்கட் கெல்லா-மோதலிற் சிறத்தன் ரெழுக்க முடைமை” என வெண்சொத்துறை வந்தவாற்றானறிக, மேற்கணக்கிற்கே “ஐம்பது முதலா வைந்து நீரு” எனவும் “பதிற் றைந்தாதி பதிற்றைம்ப தீரு” எனவும் சிறுமைக்கும் பெருமைக்கும் எண்வரையவரகறிக், கீழ்க்கணக்கிற்கு “அவ்வகை யெண்பெறின்” எனவும் “அடிநிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி” எனவும் ஒதினமை யாற் கீழ்க்கணக்குச் சிறுபான்மை ஐம்பதிற்குறைந்தும் ஐந்துற்றின் மிக்கும் வருமெனக்கொள்க. இனியது, இன்னு, களவழி, காரநான் கும் ஐம்பதற் குறைந்தவந்தன. முப்பால் ஐந்துற்றின் மிக்கு வந் தது. இக்கீழ்க்கணக்கு நூல்களையே நாயபனாவல் என்னும் பெய ராற் கூறுவர் எனவும், இவை அறம்பொருளின் பமென்னு மூன்றற்கு மிலக்கணஞ்சொல்லுவ எனவும், வேறியதையிடை அவையன்றியர் தாய்ச் செல்வதுமுண்டெனவும், இச்செய்யுட்கள் அடிநிமிரது இரண்டடிமுதல் அறடியிறதியாகவருவன எனவும், அவை எழுத்தி னுணகன்மகாட்டாது சில எழுத்தினுன் வருவன எனவும், அவையெ ண்ணுச் சுருங்கிச் சிலவாகவருவன எனவும், “வனப்பியறுவே”

என்னுஞ்செய்யுளியற் சூத்திரத்துப் பேராசிரியரும், நச்சினர்க்கினியரும் உரைத்தவாற்றாணுணர்ந்துகொள்க. “சின்மென் மொழியாற்றாய பனுவலோ, டம்மை தானே யழகிநிர் பின்னே” என்ற தொல்காப்பிய நெறியேபோற்றி ஸர்ப்பன் விருபாட்டியற்கண்ணும் “அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொருதி” எனக் கூறியதுங் காண்க. இவ்வைந்திணையம்பது அறமொருளின் பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் இன்பப்பகுதிபற்றிச் சிலராய் மெல்லிய சொற்களால் நான்கடியினேறாமல் ஐம்பதாய் எண்ணுச்சுருங்கி வெண்பாவான் வந்தமையாற் கீழ்க்கணக்காயவாய் கண்டிமொள்க.

இஃது அவ்வின்பப்பகுதிக்குரிய இருத்தல், புணர்தல், உடல், பிரிதல், இரங்கல் என்னும் ஐவகை ஐழுகங்கள் எனும் முறையே முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், பாலை, நெய்தல் என்னும் பெயரான் ஐந்திணையாகவைத்து ஒவ்வொரு திணைக்கும் புகுத்துப்பது வெண்பாவாகக் கூறுதலான் ஐந்திணையம்பது எனப் பெயர்பெற்றது. இந்நூலுள் ஐந்திணையையும் முல்லை முதலாக நெய்தலிற் றுதியாகவைத்து பெரும்பான்மையும் தொல்காப்பிபடுத்து,

“மாயோன் மேய காடுறையுலகமுஞ்
சேயோன் மேய மைவறையுலகமுங்
வேகதன் மேய தீம்புண லுலகமுங்
வருணன் மேய பெரும னுலகமு
முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே”

என்னுப் அகத்திணையிற் புகுந்தோற்றமொன்றாடல் முறையே பற்றியதாகும். மற்ற மூன்றோடொன்றாகப் பாலை வாயும் உடனவைத்து தென்ணையெனின;—அது “செயல் என்னேயாகக் கூறவிட பாலைக்குநில மின்றெனின், அற்றன்ம: ‘புணர்தல்பிரித லீருத்த லிரங்க, லூட லிவற்றி னிரந்தமென்றிவை, தேர்ப்பாலைத் திணைகுதுரிப்பொருளே’ (தொல். பொ. அகத். ௧௪) என நால்வகை நிலநதுங்கொண்ட உரிப் பொருட்கிடையே பிரிதலும் பிறப்பொருளாக ஆகிரியர் கொண்டார், அப்பிரிவு நான்கு நிலத்திற் றடியும் பொதுவாய் மயங்கிவருமென்று கருதி; ஆதலின், +ண்டு பாலைத்திணையையும் திணையாக ஆகிரி

முகவுரை.

யர் நல்லந்துவனார் கோத்தாரென்று கூறுக” என ஆசிரியர் நச்சி
னர்க்கினியர் கலித்தொகை முகத்துக் கூறியவாற்றாணுரைப்படும்.
இனி இம்முறைவைப்பிற்குக் காரணம் வருமாறு;—இவ்வொழுக்க
மெல்லாம் இல்லறம்பற்றிய ஒழுக்கமாதலின் கற்பொடுபொருந்திக்
கணவன்சொற்பிழையாது இல்லிருந்து நல்லறஞ்செய்தன் மகளிர
தயற்கை முல்லையாதலின் அது முற்கூறப்பட்டது. புணர்தலின்றி
இல்லறம் சீகழாமைபின் புணர்தற்பொருட்டாகிய குறிஞ்சி அதன்
பின் வைக்கப்பட்டது. புணர்ச்சிப்பின் ஊடனிகழ்தலின் அதன்பின்
மருதம் வந்தது. அம்மருதத்து நிகழும் பரத்தைபிற் பிரிவுபோலப்
பிரிவொப்புமை நோக்கப்பிரிதலாகிய பாலை அதன் பின்னையது. பிரிவு
பற்றி உளதாகும் இரங்கலாகிய நெய்தல் அப்பாலேக்குப் பின்னின்
றது என்பது. இவ்வைந்தினை இயல்புகள் பலவற்றை இந்நூல் சுரு
ங்கியவாக வுரைக்கும். இந்நூற் பாயிரத்துள் “ஐந்தினை யைம்பது
மார்வத்தி னேதாநார், செந்தமிழ் சேராநவ” என்கூறியவாற்றா
னே இதன் பெருமை நன்கறியத்தக்கது. இதன்கண் ணுள்ள பாடல்
கள் பல நச்சினர்க்கினியர் முதுவிய நல்லாசிரியர்களாற் தம்முரை
களில் எடுத்தாடப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலாசிரியர் மாறன்பொறையனார் என்பார். பாண்டியன்
பெயரும் சேரன்பெயருமே இவர்க்குப்பெயராக இணைந்திருத்தலின்
இவர் அவ்விருபேரரசர்க்கும் நட்பினராம் உரிமையுடையரோ என
ஊகிக்கப்படுகிறார். மாறன்-பாண்டியன்; பொறையன்-சேரன். கோப்
பெருஞ்சோழற்கும் பிசிராந்தையார் என்னும் புலவர்க்கும் உளதா
கிய நட்புரிமையாற் பிசிராந்தையர் தம்பெயரைப் பிறர்க்குச்சொல்
லும்பொழுது தம்பெயர் சோழனென்று அவ்வரசன்பெயரையே தம்
பெயராகச் சொல்லியதனையும் ஈண்டைக்காராய்ந்துகொள்க. இத்
னைத் “தன்பெயர் கிளக்குங் காலை யென்பெயர், பேதைச் சோழனெ
ன்னுஞ் சிறந்த, காத்தற் றிழையு முடையன்” எனவரும் புறப்பாட்
டான் (உகசு) அறிக. இவர் தந்தான் முதற்செய்யுளின் நிருமாலே
யும், முருகக்கடவுளையும், சிவபிரமையையும் எடுத்தோதுதலான், இவர்
வேதநெறிப்பட்ட ஒழுக்கனென்பதும் அறியலாகுர். இவரது
சொற்பொருள் வழக்குக்களும், உவமைகளும், பிறவும் மற்றறக்கீழ்க்

கணக்கு நூல்களிலும் பத்துப்பாட்டிலும் எட்டுத்தொகையிலும் திருச்சிறம்பலக்கோவையிலும் ஆங்காங்குக் காணலாகும். இந்நூற் கண்ணுள்ள வெண்பாக்கள் ஒவ்வொன்றன்பின்னும் தனித்தனியே கருத்துரையும் பொழிப்புரையும் உள்ளன. அவற்றை இயற்றினோர் பெயர் முதலியன ஒன்றும் புலப்படவில்லை. அவ்வுரைநடையினை ஆராயின் அவையும் முற்காலத்தனவாதல் தெனியப்படும். இவ்வுரைகளோடு கூடிய ஐந்திணையம்பதுப் பிரதியிரண்டு இச்சங்கத்திற்குக் கடைத்தன. இவை இம்மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபகரும் அக்ரொசுதைபதியுமாகிய பாலவனத்தம் ஜமீந்தார் ஸ்ரீமான்-பொ. பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள் நன்முயற்சியானே பெறப்பட்டன. இவற்றை உதவியபேருபகாரிகள் சென்னைத்துவான்: மகா-நா-நா ஸ்ரீதி, செல்வக்கேசவராமுதலியாரவர்கள் எம். ஏ., திருமயிலை வித்துவான்: மகா-நா-நா-ஸ்ரீ சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் என்னும் இவர்கள். இவ்விருபிரதிகளிலும் உள்ளவாறே இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதனுள் முல்லையில் “மின்னுமுழக்கும்” என்பது முதலாகப் “பிரிந்தவர்க்குமேனி” என்பது தியாக உள்ள வெண்பாக்களாகும் “அணிநிறமஞ்சு” என்பதுபோலப் ‘பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது’ ஆயிற் செவ்வனம் இயைவனவாரும், அவ்வாறன்றிப் பிரதிகளிற் ‘பருவங்கண்டழிந்த சிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது’ எனவேயுள்ளது. தலைவியது ஆற்றலுமைக்குக் காரணமாய் காணும் மாலையும் சிறுமுருகொசை முதலியனவும் தோழிகண்டுக்கட்டுத் தானும் ஆற்றலாய்க் கூறி ஆற்றலுள்தானென ஸ்ரீகாற்கொள்ளவுடாமென்று கருதி அந்தப் பாலை மாற்றம் அணிந்திலேன்.

இஃது இம்மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினின்று வெளியாகின்ற “சேந்தமிழ்”ப் பத்திரிகைக்குரிய முதற்பிரசுரமாவது. இவ்வாறே இதுகாறும் அச்சிடப்படாமலுள்ள பொருளாற்பெரியவும் அவ்வாற் சிறியவும் ஆகிய பண்டையோருவரத்த தண்டமிழ்நூல்கள் பலவற்றை இச்சேந்தமிழ் வாயிலாக வெளியிடக் கருதியிருத்தலின், அப்

க.

முகவுரை.

பழைய ஏகேளுடைய நல்லோர் அவற்றை இச்சங்கத்திற்கனுப்பியரு
ளுமாய் அவரைப் பன்முறை வேண்டுகின்றேன்.

‘அறிவு தறியு மறிவினார் கேண்மை

நெறியே யுரையாதோ மற்று’ (ஐந்திணையம்பது-௨௩.)

‘மிக்க மிகுபுகழ் தாங்குபவோ தற்சேர்ந்தா

சொற்கங் கடைப்பிடியா தார்’ (ஷே, சஅ.)

இங்ஙனம்,

ஸேதுஸம்ஸ்தானவித்வான்,

ரா. இ ரா க வையங்கார்,

செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியர்.

ஸ்ஸ்

விஷய சூசிகை .

[எண்கள் பாட்டெண்கள்.]

அருவிநறுவிரை கலந்திழிதல்	க௩
அருவி யாடல்	க௩-க௩
அருவியாடிக் கண்சிவத்தல்	க௩
அல்லகுறிப்பிடுதல்	ச௯
அழல்போலத் தாமரையவிழ்தல்	உ௩
அன்றில் செம்பூப்போலுஞ் சூட்டுடையது	ச௧
ஆயன் குழலோசை	௭
ஆனிரை	௭
இளவேனி லின்பம்பயத்தல்	௩௧
ஊடல்	௩௦
கடம்பமர்ந்தான்	௧
கடல்	ச௪
களிறு பிடியைக் குளிப்பாட்டல்	௩௨
காடெறிந்து திணைவினைத்தல்	க௮
கார்	௧-௨-௩-௪
கிளிவாப் பவளம் போறல்	௩௧.
குதிரையைத் தேறிற்பூட்டல், மணியணிதல்	௩௦
கூடலிழைப்பு	ச௩
கூடல்	௩௦
கூந்தல் அரண்மணல் போல்வது	௨௭
கூந்தல் ஐவகை	௨௭
கூந்தல் வெண்மரல்போலத்திரிதல்	௨௭
கொற்சேரியிலுசிகின்றல்	௨௧
சந்தனச்சாந்து	௨௪
சுரம்	௩௨
சுனையிற் சிறுநீரைப் பிணையுண்ணவேண்டிக் கலை			
பொய்யே யுறுஞ்சுதல்			௩௮

சூரியன்-தேரோன்	௭
தலைவன் இரவின் வருதல்	௧௯
தலைவன் தேருந்து பரத்தையர் மனைக்குப்போதல்	௨௮
தலைவன் நறுமேனி	௩௦
தலைவனுந் தலைவியும் உடன்போதல்	௩௩
தலைவனைப் பிரிந்த மகளிர் கையிற்றொடி ஒடிவிழ்தல்	௩௬
தலைவி தலைவன் முயங்கப் புடைபெயர் காலத்தும்	௩௯
ஆற்றாளாதல்	௪௧
தழையணி	௪௪
தாழையினது பூநடுவுள்ள சோறு வெண்ணெய் போறல்	௪௬
தினை காத்தல்	௪௭-௪௯
தென்றல் குளிருந் பருவத்து மினிதாதல்	௫௦
தேர்	௫௬
தேர் போன வழியை ஞெண்டு சிதைத்தல்	௫௭
தோழியர் குழ முற்றத்தில் விளையாடல்	௫௮
நடுகல்	௫௯
நலம்புனைதல்	௬௧
படைத்து மொழி கிளவி	௬௪
பாக்கம்	௬௭
பாகன் நால்பிறல்	௬௮
பாணன்	௬௯
பாணன் தலைவற்குத் தூதாய்த் திரிகல்	௭௦
பாலகன் குடுமி	௭௧
பாலையில் ஆறலைப்போர்	௭௨
பாலையில் வேட்டுவச்சாதி	௭௩-௭௪
பிர்	௭௫
புண்ணிற்குக் கரமிடுதல்	௭௬
புதுமணங்களின் முழுவொளித்தல்	௭௭
புனையரும்பு பல்லிமுட்டை போறல்	௭௮
புனத்தின்கட் களவொழுக்கம்	௭௯
பேய்த்தேரை நீரெனக் கருதல்	௮௦

விஷயஞ்சிறை.

5.

பேய் நடுகல்நிழலிலு தங்கல்	நுநு
பேய் நினார்கின், ரல்	நுநு
பொருண்மேற் பிரிதல்	நுநு
மகனிற்குஞ் சொல்லார்வு சொந்தார்	சு
மகனீர் கவுண்டினை நாயுண்டில்	கடு
மகனீர் கற்பு	கடு
மகனினாத் தெய்வம் வந்ததல்	உடு
மகனீர் பாவை, பந்து, கனியுண்டை	நுநு
மகனீர் மாதனீர் நெய்	கடு-சுநு
மகனீர் மீதுவாங்கல் கலந்த புனாவோபுத்தல்	சுசு
மகனி மாயம்	நுநு
மகனீர் வண்டலிழைத்தல்	சுசு
மகனீர் வண்டிலைக் கடல் சிதைத்தல்	சுசு
மகனீர் வேங்கைப்பூக் கொய்தல்	கடு
மல்லரை வென்றவன்	க
மழலை	உநு
மறியறுத்து உதிரந்துவல்	உடு
மாவேட்டம்	கசு
மான்போன்ற மதார்த்தகண்	கநு
மீனுணங்கல்	சுசு
முத்தினை விளக்காந் விநும்பல்	சுசு
முத்து	சுசு-சுசு
முப்புரங்களை எய்தவன்	க
முரசின் குரல்போற் காரிடித்தல்	சு
முரசு	சு
முருங்க நம்பு வேங்கை யுகிப்போறல்	நுநு
முல்லைமுனை போன்ற பல்	நு
முழி பால்போறல்	நுநு
யானை புலிக்கு வெருவுதல்	கசு
யதுவை விழவு	உசு
வம்பு மழை	சு

வயல் செய்தல்	௨௬
வலைவிசி பின்பிடித்தல்	௪௭
வள்வார்முரசு	௪
வள்ளிகள்	௮
வள்ள	௨௬
வளைத்தோள்	௪௫
வாட்சன்	௯, ௨௮, ௩௪
வெண்ணில் ஸ்திரீயடிவந்தது	௩௧
வெறியாடல்	௨௦
வேங்கைப்பூ	௧௩
வேங்கைப்பூ	௧௧
வேஸ்வரபாலினம் ஆதல்	௧
வேஸன்	௨௦

கடவுள் துணை.

மாறன்பொறையனார்

அருளிச்செய்த

* ஐந்திசையாயம்பது

மூலமும் உரையும்.

பாயிபர்.

பன்புள்ளி சிற்ற பெரிய பாய்நெரிய
வன்புள்ளி மாறன் பொறையன் புறத்தியாந்த
வைத்தினை யாயம்பது மாயத்தி னோதாதார்
செத்த மழ கோர கவர்.

க.—மூலம்.

க மல்லர்க் கடத்தா னிழைமேலான் நிறுண்டெழுந்து
செல்வக் கடம்பமாத்தான் வென்பினனி—நல்லா
யியங்கெயி லெய்தவன் றிழைவிகிதோ
மயங்கி வலனைருங் கார்.

தலைமகளைத் தொழி பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

இதன்பொருள். மல்லாவென்றவன் சிறம்போல இருளைச்செய்தெழுந்து
செல்வக் கடப்பத்தாரினை விரும்பினான் வேல்போல மின்னி விசம்பின்
இயக்குகின்ற முப்புரங்களை யெய்தவன் கொன்றைத்தார் பூப்ப மிடை
ந்து எழாசின்றது ஸல்லாய் இக்கார் என்றவாறு. (க)

ஃ இஃது சங்கத்தாரார் நெருக்கப்பட்ட பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
தல்களுள் ஒன்று.

- உ. * அணிநிற மஞ்ஞையகவ விரங்கி
மணிநிற மாமலைமேற் றுழந்து—பணிமொழி
கார்நீர்மை கொண்ட கவிவாளக் கரண்டொறும்
பீர்நீர்மை கொண்டன தோள்.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்) அழகிய சிவந்தையுடைய மயில்களையெங்க முழங்கி நீலமணி நிறத்தையுடைய மாமலைகளின்மேல் புகாது, மெல்லிய மொழியை யுடையாய்! கார்நீர்மைத் தன்மையைக் கொண்ட நிக்க முகில்களைக் காணுந்தோறும் என்றோள்+ஈரின் தன்மையைக் கொண்டன எ-று. (உ)

- ஈ. மின்னு முழக்கு மிடியும் நின்ன
கொலைப்படை சாலப் பரப்பிய முல்லை
முகைவென்ற பல்லின மில்லையோ மற்று
நமர்சென்ற காட்டுளிக் கார்.

பருவங்கண்டழிந்த கிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது.

(இ - ள்) நமர்சென்ற காட்டுக்கண் மின்னும் முழக்கும் மிடியும் என்று சொல்லப்பட்ட இக்கொலைப் படைகளை நமப்பப் பரப்புதற்கு இக்காரில்லையோ முல்லை முகை வென்ற பல்லினம்! எ-று. (ஈ)

- ச. உள்ளாரகொல் காலல் ரொண்டொடி நந்திறம்
வள்வரப் பரகின் முரல்போ விடிந்தப் பறி
நல்லார் மனங்கவரத் தோன்றிப் பணிமொழியைக்
கொல்வாட்டுக் கூர்ந்ததிக் கார்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) நந்திறத்தைக் காதலர் உள்ளார் கொல்லோ ஒண்டொடி! தோ லார்ந்த முரகின் குரலிடுகைபோல் இடித்து முழங்கித் தக்கொழுநகைப்

* இச்செய்யுளைப் பருவகண்டு பெருமகன் புலம்பற்கு உதாரணக் காட்டுவர் அகப்பொருள்வினக்கவுண்காரர். (களவியல், ௩௩.)

பிரித்த நல்லார் மனங்கவரும்படி தேன்றி நங்காதலர் சொன்ன இன்சொல்லைச் சிதைப்பதுபோல மிககது இக்காவி-று. (௬)

நு கோமுகர் தோற்ற மலைமே லிருநர் கொண்முகம்
கூடி சிரந்து நலிநிணங்க—போடி
வளிகலந்த வந்துறைந்து வானங்கரண் போறுந்
துளிகலந்து விட்டாந் தண்.

(இ - ன்) முல்லை

(இ - ன்) குவடுகளுயர்ந்த தோற்றத்தை யுடைய மலைகண்மேற் பெருமுகில்கள் திரண்டு நிடைந்து ஒன்றோடொன்று பிணங்கியோடிக் காற்றொடு கலந்து பெய்கின்ற விசும்பு காணுகதோறும் துளிகலந்து பெய்யாநின்றன என்கண்கள் எ-று. (இ)

௭ முல்லை மலையாந்நி யிருந்தும்பி
செல்சார் வுடையார்க் கிளியவாரம்—நல்லாறமற்
நியாநுயின் னெஞ்சினே மாக யுறைவேமை
யிருந் திருண்மலை வந்து.

(இ - ன்) முல்லை

(இ - ன்) நல்லாய்! இருந்தும்பி முல்லைமலரை ஊதுதலாற் தமக்குச் செல்சார்வாகிய கொடியுடையுடையார்க்கு துன்பத்தைச் செய்வனவாய் யாரும் துணியில்லாத நெஞ்சினே மாக உறைவேமை இருண்மலை வந்து ஈராகின்றது எ-று. (௭)

௮ தேரோன் மலைவறந்த செம்மர்கொள் புண்மலை
யாரான்பி னுய னுவந்துதுஞ்—சீர்சால்
சிறகுழ லோசை செறிதொடி வேல்கொண்
டெறிவது போலு மெனக்கு.

(இ - ன்) முல்லை

(இ - ன்) தேரின்னுடைய பகலின் மலையின் கண் மறைந்த செக்கர் கொண்ட புண்மலையின் கண் வரிய ஆளிரையின் பின்னே ஆயன் விரும்பி ஊதுஞ் சேமைந்த சிறகுழல் இன்னோசை, வேல்கொண்டு எறிவது போலாகின்றது செறிதொடி! எனக்கு எ-று. (௮)

அ பிரிந்தவர் மேனிபோற் புல்லென்ற வள்ளி
பொருந்தினர் மேனிபோற் பொற்பத்—திருந்தியாய்
வானம் பொழியவும் வாரர்கொ ளின்னாத
கானங் கடந்துசென்றார்.

இதுவுமது.

(இ-ன்) துணைவரைப் பிரிந்தார் மேனிபோலப் புற்கென்ற வள்ளிகள்,
துணைவரோடு பொருந்தியிருந்தார் மேனிபோலப் பொலிவு தோன்றும்
வகை வானம் பொழியவும் வாரர்கொல்லோ, திருந்தியாய்! இன்னாத
கானங்களைக் கடந்துசென்றார் எ-று.

(அ)

க வருவர் வயங்கிழாய் வானொண்க னீர்கொண்
நருக யுடன்றழிய வேண்டா—தெரிதியேற்
பைங்கொடி முல்லை யளிமரும் பின்றன
வம்ப மழையுறக் கேட்டு.

பருவமென்றழிந்த கிழத்தியைத் தோழி

பருவமன்றென்று வற்புறுத்தியது.

(இ-ன்) விளங்கிய இழைகளையுடையாய்! நங்காதலர் பருவம் வந்தால்
வருவர்; வாளினை ஓக்கும் நின்கண்கள் நீர்கொள்ள நீயுருகி மாறுபட்டு
அழியவேண்டா; ஆராய்வாயயிற் றன்பருவமல்லாமையின் நிலையில்லாத
முழக்கம் கேட்டுப் பைங்கொடி முல்லைகள் அவிழரும்பு ஈன்றனகாண்
எ-று.

(இ)

க0 நூனவின்ற பாகதேர் கொவ்விதாச் சென்றிக
தேனனின்ற கானத் தெழினோக்கித்—தானனின்ற
கற்புத்தாள் விழ்த்துக் கவுண்மிசைக் கையூன்றி
நிற்பா ணிலையுணர்கம் யாம்.

வினைமுற்றிய தலைமகன்

தேர்ப்பாகன் கேட்பச் சொல்லியது.

(இ-ன்) நூல்பயின்ற பாகனே! கின்றேர் கடிதாகச் செல்வதாக; தேன்
பயின்ற காட்டினது அழகை நோக்கித் தான்பயின்ற கற்பென்னுகின்ற
தாளினைச் செறித்து உயிர்காத்துக் கவுணின்மிசைக் கையூன்றி நிற்பானது
நிலைமையை நாம்சென்று அறிவாம் எ-று.

(க0)

முல்லை முடிந்தது.

உ.—குறிஞ்சி.

கக பொன்னிணர் வேங்கை கனிநிய பூம்பொழிலு
 ணன்மலை நாட னலம்புனைய—மென்முலையாய்
 போயின சின்னாள் புனத்து மறையின
 லேயின ரின்றி யினிது.

பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி
 தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் செறிப்பறிவுநீஇயது.

(இ - ன்) பொன்போன்ற பூங்கொத்தையடைய வேங்கைகள் அழகு
 பெற்ற பூம்பொழிலின்கண் வந்து ணன்மலையோடும் நின்று நலத்தினைப்
 புனையக் கழித்தன சிலநாள் ; புனத்தின்கட் களவினான் எதிர்ப்பட்டோ
 ரின்றி இடைபூறின்றியே யினிதாக உ-று. (க)

கஉ மால்வரை வெற்பு வரைங்கு குலேனல்
 காவலியற்கை பொழுகுதெய்யாக்—தூவருவி
 பூக்கண் கழிந்த புறநிறுத்தப் பொன்னினையும்
 பாக்க மிதுவெம மிடம்.

பகற்குறிவந்து பெயர்கின்ற தலைமகனைக்
 கண்ணற்றத் தோழி (சறிப்பறிவுநீஇயது.

(இ - ன்) பெரிய குவியலையுடைய வெர்ப்பனை! வளைத்த கதிர்களை
 யுடைய பசுநிலையைக் காசதல் யாழ்ந்தேதம் ; தூவருவிகள் பூவின்
 கண்களைக் கழுவுகின்ற காட்டின யுடைத்தாயப் பொன்னினையும் இப்பாக்
 கம் எம்முடைய இடமுதலன், நீயவர்க் வமக்கடின் வருவாயாக
 உ-று. (உ)

கங் காண்க நாடன் கலவாரென் றெறிவென்று
 மாவயர் கண்ணாப் பாய்க்கணி—நானங்
 கலத்திழியு நன்மலையேல் வாலருள் யாடப்
 புலம்பு மகன்முகில் லா.

சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகனை யிறப்பித்த
 தோழிக்குத் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது.

(இ - ன்) காண்கநாடன் என்றோரைப் புணரானென்று சொல்லி, மான்
 போன்ற மதர்த்த கண்ணினையுடையாய்! அறிவு கெடா தொழிவாயாக ;

பலநறுவிறைகளையும் கலந்து இழியாநின்ற நன்மலையின்கண் உள்ள வாலிய அருவியையாட என்றோள்களின்கட் புலம்பும் நீங்கி நில்லாது எ-று. (௬)

கச புனைபூத் தழையல்குற் பொன்னன்னாய் சாரற்
றினிகாத் திருந்தேமயா மாக—வினைவாய்த்து
மாவின்வு வார்போல வந்தவர் நம்பாட்டுத்
தாம்வினவ லுற்றதொன் றுண்டு.

தோழி தலைமகட்டு மெலிதாகச்
சோல்லிக் குறைநயப்புக்கூறியது.

(இ - ன்) செய்யப்பட்ட பூத்தழைகளான் அணியப்பட்ட அல்லினை யுடைய பொன்னன்னாய்! மலேச்சாரலின்கட் மனையைக் காத்து நாம் இருந் தேமாக, வினையை வாய்க்கச்செய்து ஒருமாவின்வுவார்போல வந்தாரொரு வர் நம்பாட்டுத் தாம் வினவலுற்ற பிறிதொன்று உண்டு எ-று. (௬)

கரு * வேங்கை நறுமலர் வெற்பிடை யாங்கொய்து
மாந்தளிர் மேனி விரப்பமம்—ரூங்கெனைத்தும்
பாய்ந்தருவி யாடினே மாகப் பணிமொழிக்குச்
சேந்தனவாஞ் சேயரிக்கண் டாம்.

பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தாளுகத்
தோழி தாய்கெட்டதற்கு மறுமாற்றஞ் சோல்லுவாள்
போலப் படைத்துமொழிகிளவியான் வரைவுகடாயது.

(இ - ன்) பெற்பிண்கண் வேங்கைமலையுக் கொய்து நின்மகன் மாந் தளிர்மேனி விரத்தலான் அவ்விடத்து எல்லாவருவியும் பாய்ந்தாடினே மாகப் பணிமொழியையுடையாட்டுச் சேயரிக்கண்டாம் சிவந்தன காண் எ-று. (இ)

கச கொடுவரி வேங்கை பிழைத்துக்கோட் பட்டு
மடிசெவி வேழ மிரீஇ—யடியோசை
யஞ்சி யொதுங்கு மதருள்ளி யாரிநுட்
டுஞ்சா சுடர்த்தொடி கண்.

* இதனை “ஐயச் செய்கை தாய்க்கெதிர் மறுத்துப், பொய்யென மா த்றி மெய்யழி கொடுப்பினும்” என்பதற்கு உதாரணங்காட்டுவர் கச்சினூர் வினியர். (தொல், பொரு, கள, உஉ.)

இரவுக்குறிவந்து டேயருந் தலைமகனைக்
கண்ணாற்றுகின்ற தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ன்) கொடுவரி வேங்கையாற் கொட்பட்டும் பிழைத்து மடிந்த செவியையுடைய வேழம் பிரிந்து தன்னடியோசையைப் புலி கேட்டுமென்று அஞ்சி மெல்ல டடக்கும் வழியை நினைத்து, கங்குலின்கட் கடர்த்தொடியையுடையான் கண் துயிலா எ-று. (க)

க௭ மாஞ்சிவர் சோலை வாழலை நன்னாட
வெஞ்சாறு நீவருதி மென்றொன்பரி—யஞ்சித்
திருவொடுங்கு மென்சாயற் தேங்கோதை மாத
நுருவொடுங்கு முன்னாநி நின் று.

இதுவுமது.

(இ - ன்) முகில் படராகின்ற சோலையையுடைய வளமலைநாடனே ! ஒருளன் ஒழியாது இரவின்சண் நீ வாராநின்றாய் என்று எண்ணித், திருவொடுங்கு மென்சாயற் தேங்கோதை மாதர் அஞ்சி யுன்னாநி நின்று தன்மேனி மெய்யா நின்றான் எ-று. (க)

க௮ *எறிந்தெயர் தாழுமுத வீரங்குர லேனை
மறந்துங் கிளியினமும் வாரா—தறங்கருவி
மாமலை நாட மடமொழி தன்கேண்மை
நீமறவ நெஞ்சத்துக் கொண்டு.

தோழி செறிப்பறிவுநீஇத் தலைமகனை வரைவுகடாயது.

(இ - ன்) காடெறிந்து எயர் தாழுமுத ஈர்க்குரல் எனலின்கண் மறந்தாயினுங் கிளியினமும் காங்கனும் வாரோம் ; கறங்கருவியினையுடைய மாமலை நாடனே ! மடமொழியோடு நீ கொண்ட கேண்மையை நின்னெஞ்சத்துக் கொண்டு மறவாயாக எ-று. (அ)

க௯ †கெடுமலை நன்னாட நீன்மே றுணையாக்
கடுகிசை வாலருவி நீந்தி—நடுகிரு

* இதுணை“நம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்”என்புழி எடுத்தோ தினார் கச்சினர்க்கினியர். (தொல், பொரு, கன, உக.) அகப்பொருள் விளக்க வுரைசாரும் பாங்கி தலைமகனை முன்னின்று செறிப்புணர்த்தி நம்படை சாற்றற்கு உதாரணங்காட்டுவர். (சனவியல், உய்அ)

† இது இரவுக்குறி விலக்கிடது என்றார் கச்சினர்க்கினியரும். (தொல், பொரு, கன, உக.)

என்னு வதர்வா வீர்க்கோதை மாதரா

வென்னுவா வென்னுமென் னெஞ்சு.

தோழி இரவுக்குறியின்கண்

நெழிவிலக்கி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) செடுமலை கன்னாடனே ! நீள்வேலே துணையாகக் கடிய விரை யையுடைய வாலருவியை நீந்தி, நெடுவிருளின்கண் இன்னாது வழியின்கண் நீவா, ஈர்க்கோதை மாதரான் எப்பெற்றியாவானோ என்று தடுமாறாநிற் கும் என்னெஞ்சு எ-று. (க)

உ-0 *வெறிகமழ் வெற்பெனன் மெய்நீர்மை கொண்ட

தரியாண்மற் றன்னோ வணங்கணங்கற் றென்று

மறியீர்த் துதிர்த்தாய் வேலற் றரீஇ

வெறியோ டலம்வரும் பாய்.

தலைமகள் தோழிக்கு அறத்தோடுநின்று

வெறிலிலக்கவேண்டும் உள்ளத்தாளாய்ச் சொல்லியது.

(இ - ள்) விரைகமழாநின்ற வெற்பென் எனதுமெய்யின்கண் உள்ள நீர் மையைக் கொண்டது அறியாளாய், அத்தோ தெய்வம் என்னை வருத் திற்று என்று வேலனைத் தந்து மறியையறுத்து உதிர்த்தைத் தூவி வெறியோடே வருத்தாநின்றாள் அன்னை எ-று. (க0)

குறிஞ்சி முடிந்தது.

௩.-மருதம்.

உ-க கொண்டுழிப் பண்டர் விலையொரீஇக் ட கொற்சேரி

நுண்டுளேத் தன்னுசு னிற்பாரி—னென்றானும்

வேறல்ல பான வியலூரன் வாய்பொழியைத்

தேற வொக்குரைப்பாய் நீ.

பாணற்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

* இது வெறியச்சுறுத்தியது என்பர் எச்சொர்க்கினியர். (தொல், பொரு, கள, உக.) அகப்பொருள்விளக்கவுரைகாரரும் வெறிலிலக்கிற்கு உதாரணம் காட்டுவர். (களவியல், ௪௮)

† “வைகொண்ட ஆகிகொற் சேரியின் விற்பெயில் வண்ணவண்ணப், பொய்கொண்டு கிற்கலுற் றோபுலை யாத்தின்னி போந்ததுவே” என்றார் திருச்சிற்றப்பலக்கோவையினும். (கஉக)

(இ - ன்) பண்டம் கொண்ட விலையை வேறுபடுத்துக் கொற்சேரியின்
கண் தண்ணிய துளையையுடைய ஊசியை விற்புத்திரிவாரின் யாதா
னும் வேறல்ல; பாண! வியலூரன் வாய்மொழியைத் தெளிய எமக்கு
உரைக்கின்ற நீ எ-று. (க)

உஉ போதார்வண் டேதும் புனல்வய லூரற்குத்
துதாய்த் திரிதரும் பாண்மகனே—நீதா
னறிவயர்ந் தெம்மில்லு னென்செய்ய வந்தாய்
நெறியதுகா னெங்கைய ரிற்கு.

இதுவுமது.

(இ - ன்) மலர்களை தகரான்ற வண்டுகள் ஊதும் புனல்வயலூரற்
குத் தாதாய் உழல்கின்ற பாண்மகனே நீதான் அறிவு கலங்கி எங்கள்
மனையுள் என்செய்யவந்தாய். எங்கையர் மனைக்கு வழி அதுகாண்
எ-று. (உ)

உஉ யாண ரகல்வய லூர னருளுதல்
பாண பரிந்துரைக்க வேண்டுமோ—மாண
வறிவ தறிபு மறிவினார் கேண்மை
நெறியே யுரையாதோ மற்று.

இதுவுமது.

(இ - ன்) வளமையுடைய அகல்வயலூரன் எமக்கு அருளுடையன் என்ப
தனைப், பாணனே! நீ காதலித்து உரைக்க வேண்டுமோ? மாட்சிப்பட
அறியக்கடவதனையறியும் அறிவினையுடையார் செய்யும் நட்புநெறியை
அவர் அருளுடைமையே உரையாதோ? எ-று. (ஈ)

உஉ கோலச் சிறகுருகின் குத்தஞ்சி யீர்வாளை
நிலத்துப் புக்கொளிக்கு மூரற்கு—மேலெலாஞ்
சார்தற்குச் சந்தனச்சாந் தாயினே மிப்பருவங்
காரத்தின் வெய்யவென் றோள்.

இதுவுமது.

(இ - ன்) அழகிய சிறகுருகின் குத்தினையஞ்சிக் குளிர்ந்தவாளை நிலமல
ரின்கட் புக்கு ஒளிக்கும் ஊரினையுடையாற்குப், பண்டெல்லாம் புணர்தற்

குச் சந்தனஞ்சூழம்பாயினேம்; இக்காலம் புண்ணிற்கு இடம் காரம் போல
வெய்யவாம் எம்முடைய தோன் எ-று. (சு)

உரு அழலவிழ் தாமரை யாய்வய லூரன்
விழைதரு மார்ப முறுளோய்—விழையிற்
குழலங் குடுமியென் பாலகன் கூறு
மீழ்வையக் கட்டுரை யால்.

வாயில்வேண்டிச் சென்றார்க்குத்
தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

(இ - ன்) அழல்போல அவிழுக தாமரைகளையுடைய ஆய்வயலூரனாடைய
கண்டார் விழையப்பட்ட மார்பம் துன்புறுந்ற்கும்; குழலங் குடுமியென்
பாலகன் கூறும் மழலைவாய்க் கட்டுரையான் எம்மைவிரும்பிப் புணருமாயின்
எ-று. (இ)

உஊ பெய்வளைக் கையாய் பெருநகை யாகின்றே
செய்வய லூரன் வதுவை விழவியம்பக்
கைபுனை தேரேறிச் செல்வாளைச் சென்றிவ
னெய்தி ஈடருற்ற வாறு.

புதல்வனை முனிந்து தலைமகண் மறுத்தாளைப் போலத்
தோழிக்கு வாயினேர்ந்தது.

(இ-ன்) பெய்வளையினையுடைய கையாய் எனக்குப் பெரிய நகையாகாநின்
றது; செய்த வயல்சுளையுடைய ஊரன், பாத்தையர் புதுமணங்களின் உள்ள
முழவு ஒலித்தலாற் கைபுனை தேரேறிச் செல்வாளை இப்புதல்வன் கண்டு
சென்று எய்த, அவ்வுரன் புதுமணம் புணரப் பெருது இடருற்றவாறு
எ-று. (சு)

உஎ தன்வய லூரன் புல்குந் தகையோ
நுண்ணறல் போல நுணங்கிய வைக்கந்தல்
வெண்மரற் போல நிறந்திருந்து வேறாய்
வண்ண முடையோற் றியாகம்.

வாயில் வேண்டிச் சென்றார்க்குத்
தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

(இ-ன்) தன்வயல் ஊரனை ஊடுந் தகையமோ? நுண்ணிய அறல் மணத்

போலும் துணுகிய ஐவகைப்பட்ட கூத்தல் வெள்ளை மரப்போலத் தன்
னிதற் திரிந்து வேறுபட்ட நிறத்தையுடையேம் ஆதலான் எ-று. (எ)

உஅ ஒல்லென் றெலிக்கு மொலிபுன லூரற்கு
வல்லென்ற தென்னெஞ்சம் வாட்கண்ணாய்—நில்லென்னு
தேக்கற்றங் கென்மகன் றுனிற்ப வென்னுனு
நோக்கான்தே ரூர்ந்தது கண்டு.

தலைமகள் தோழிக்கு வாயின்மறுத்தது.

(இ - ன்) ஒலிபுனலையுடைத்தாய்ப் பிறவோசையானும் ஒல்லென்றெலி
க்கும் ஊரற்கு என்னெஞ்சம் கெகிழாது வலிதாயிற்று; வாட்கண்ணாய்!
புதல்வன் தன்னை விரும்பிநிற்பக் கண்டவைத்துப் பாசனை நில்லென்று
சொல்லாதே என் புதல்வனையும் பின்பாராதே தேரூர்த்து பரத்தையர்
மனைக்குச் சென்றது கண்டு எ-று. (அ)

உக ஒல்லென் னொலிபுன லூரன் வியன்மார்பம்
புல்லேன்யா நெல்பேன் புனையிழையாய்—புல்லே
னெனக்கோர் குறிப்பு முடையனோ லூரன்
நனக்கேவல் செய்தொழுகுவேன்.

ஆற்றாமையே வாயிலாகப்புக்க தலைமகன் புணர்ந்து
நீங்கியபின்பு சென்ற தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

(இ - ன்) ஒலிபுனலையுடைத்தாய்ப் பிறவோசையான் ஒல்லென்னும் ஊர
னுடைய அகன்ற மார்பத்தினை யான் முயக்கேன் என்றுசொல்லி அவனைக்
காணாதமூன் நினைத்திருப்பேன்; புனையிழையாய்! அவனைக்கண்டபின்
முயக்கேனாதற்கு எனக்கெனப் பெற்ற நகரமும் உடையேனோ? ஊரன்றன
க்கு ஏவல் செய்து ஒழுகுவேன் ஆதலான் எ-று. (க)

குளிரும் பருவக்கே யாயினுந் தென்றல்
வளியெறிவின் மெய்யிற் கினிதா—மொளியிழா
பூடி யிருப்பினு மூர னறுமேனி
கூட லினிதா மெனக்கு.

இதுவுமது.

(இ - ன்) குளிருங் காலத்தேயாயினும் தென்றற்காற்று எறியின் உடம் பிற்கு இனிதாம் ; அதுபோல, ஒளியிழாய்! யான் அவனைப் புலந்திருத்தேன் சூயினும், அவ்வூன் அழகிய நூற்றத்தினையுடைய மேனியைக்கூடுதல் இனி தாம் எனக்கு' எ-று.

(௧௦)

மருதம் முடிந்தது.

சு.—பாவஸு.

௩௧ * உதிரந் துவரிய வேங்கை யுகிர்போ
லெதிரி முருக்கரும்ப விர்த்தன் கார் நீங்க—வெதிருநர்க்
கின்பம் பயந்த ளிளவேனில் காண்டொறுந்
துன்பங் கலந்தியு நெஞ்சு.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ன்) உதிரத்தையுளந்து துவரிய புலியினது உகிர்போலப் பரு வத்தையெதிர்த்து முருக்குக்கன் அரும்ப, ஈர்த்தன் முகில் நீங்கக், காதலர்

* இவ்வெண்பாவிலுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சீரான் வந்தமைக்கிலக்க ணம், “வெண்டளை விரவியு மாகிரியம் விரவியும், ஐஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப” என்னுந் தொல்காப்பியச் செய்யுளியற் சூத்திரத்துப் பேரா திரியர், “வெண்டளை விரவியும், ஆசிரியம் விரவியும் என்றது என்னையெ னின்—அவ்வைஞ்சீரடி வெண்பாவோடு விராயும், ஆசிரியப்பாவோடு விரா யும் வரும் என்றவாறு” எனவும், “கண்டகம் பற்றிக் கடக மணிதுளங்க, வெண்ணெசெங் குருதியி னோடு கிடப்பதே—கெண்டிக், கெழுதகை யில்லேன் கிடத்துடப் பன்னா, னமுதகண் ணீர்துடைத்த கை” என்னும் வெண்பாவி லுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சீரான் வந்தது” எனவும் கூறியவாற்றானும், நச்சி னுர்க்கினியர், “வெண்பாவோடுங் கலப்பாவோடுங் விராயும், ஆசிரியப்பா வோடு விராயும் வரும் ஐஞ்சீரடிகளுமுள என்று கூறுவர் புலவர் எ-று.¹ எனவும், “கண்டகம் பற்றி.....கை” “கிடங்கிற் கிடங்கிற் கிட ந்த கலிபுத், தடங்கட்டடங்கட்டளிரியல்கொள்ளான்—கிடங்கில், வறியவாற் பொலிந்தகை வைபெயிற்றுச் செவ்வா, யிளபாடன் கண்ணுக்கு மென்று” இவற்றுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சீரடி வந்த வாறுகாண்க” எனவும் கூறியவாற் குறும் உணர்க.

தம்முட்டைப்பட்டார்க்கு இன்பத்தைக் கொடுத்த இளவேனிலைக் காணுந்
தோழன் துன்பத்தோடு புணர்ந்து ஆழியாகின்றது என்னெஞ்சு. எ-று. (க)

௩௨ விலங்கல் விளங்கிழாய் செல்வாரோ வல்ல
ரழற்பட்டைசந்த பிடியை—யெழிற்கனிது
கற்கனைச் சேற்றிடைச் சின்னீரைக் கையாற்கொண்
டுச்சி யொழுக்குஞ் சுரம்.

தலைமகனது பிரிவுக்குறிப்பறிந்தாற்றாளாய்
தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவதித்தது.

(இ - ன்) அவர் செல்வினை விலங்காதொழிக ; விளங்கிய இழையினையுடையாய் ! செல்லமாட்டார் ; காட்டழற்பட்டு வருந்திய பிடியினை அதனது எழிற்கனிது கற்கனைச் சேற்றிடையுள்ள சின்னீரைத் தன் கையாலே கொண்டு அப்பிடியின் உச்சியின்கண் ஒழுக்குஞ் சுரத்தை எ-று. (௨)

௩௩ பாவையும் பந்தும் பவளவாய்ப் பைக்கிளியு
மாயமு மொன்று மிவைவினையாள்—பால்போலு
மாய்ந்த மொழியினான் செல்லுக்கொல் காதலன்பின்
காய்ந்து கதிர் தெறுகாங் காடு.

மகட்போக்கியற்றாய் கவன்று சொல்லியது.

(இ - ன்) பாவையையும், பந்தையும், பவளம்போன்ற வாயையுடைய பகங்கிளியையும், ஆயத்தையும் இவற்றை ஒன்றும் கிளையானாய்ப், பால் போலும் சிணமொழியையுடையான், தன் காதலன்பின் செல்லுக்கொல்லோ ! கனன்று பகலோன் கங்கின்ற காட்டினா எ-று. (௩)

௩௪ கோட்டமை வல்லிற் கொலைபிரிய வன்மண்ண
ராட்டிவிட் டாறலைக்கு மத்தம் பலநீந்தி
வேட்ட முனாவயிற் சேறினோ வையநீர்
வாட்டடங்கண் மாதரை நீத்து.

தோழி தலைமகனைச் செலவழங்கியது.

(இ - ன்) கோட்டுகின்ற மூங்கில்விற்கொலையை இடையறாத வன்கண் மையையுடையார் துறலென்று ஓட்டி வழியின்கண் நின்று அலைக்குக் கடறு கன் பலவற்றையு நீத்தி, வேட்டினையுடைய வெம்முனையின்கட் செல்வீரோ? ஐய ! நீர் வாட்டடங்கண் மாதரைத் துறந்து எ-று. (௪)

௩௫ கொடுவி லெயினர் தங் கொல்படையால் விழ்ந்த
தடிமின மாந்திய பேய்-- நடுகல்
விரிநிழற் கண்படுக்கும் வெங்கான மென்பர்
பொருள்புரிந்தார் போய சுரம்.

தலைமகள் பொருள்வயிற் பிரிந்த காலத்து
ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்குத் தலை
மகள் ஆற்றுவலென்பதுபட மொழிந்தது.

(இ - ன்) கோட்டிய வில்லியையுடைய வேட்டுவர் தங்கொல்படையானே
விழ்ந்த தசையையும் கணத்தையுந் தின்ற பேய்கள், போரின்கட்பட்டார்
பெயர்பொறித்து ஈட்ட கல்லின் விரிநிழற்றுயிலும் வெய்ய காடென்று
சொல்லுவர்; தோழி! பொருள் விரும்பினார் போகிய கடறு என்று. (௫)

௩௬ கடியோடும் வெண்டேரை நீராமென் மெண்ணிப்
படியோ டொருங்கோடித் தாள் பிணங்கி வீழும்
வெடியோடும் வெங்கானஞ் சேர்வார்கொ னல்லாய்
தோடியோடி விழத் துறந்து.

பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் உடன்படாது சொல்லியது.

(இ - ன்) விரைந்தோடும் பேய்த்தேரை நீராமென்று கருதித் களிறுகள்
படியோடே கூட ஒடித் தாள் ஒய்த்து பிணங்கிவீழும் பிளவோடிய வெங்கா
னத்தைச் சென்று நங்காதலர் சேர்வார்கொல்லோ? நல்லாய்! நஞ்சையிற்
றொடி யோடிவிழத் துறந்து; என்று. (௬)

௩௭ தோழியர் முழத் துறைமுன்றி லாடுங்கால்
விழ்பவள் போலத் தளருங்கா--றுழாது
கல்லத ரத்தத்துக் காதலன் பின்போதல்
வல்லவோ மாதர் நடை.

உடன்போய் தலைமகட்கு நற்றாய்
கவன்றுரைத்தது.

(இ - ன்) தோழியர் சுற்ற முற்றத்திற்றுறையின் விளையாடும்பொழு
தும் விழ்பவளேபோலத் தளருங் கால்கள் ஓய்த்து தாழாதே கல்வழி
யையுடைய அத்தத்துத் தன் கொழுண்பின் போதலைவல்லவோ? காதலை
யுடையான் நடை என்று. (௭)

௩௮ { சுனைவாய்ச் சிறுநீரை யெய்தாதென் றெண்ணிப்
பிணைமா னினிதுண்ண வேண்டிக்—கலைமாத்தன்
கள்ளத்தி னூச்சுஞ் சுரமென்பர் காதல
ருள்ளம் படர்ந்த நெறி.

பிரிலின்கண் ஆற்றாளாயின தலைமகனாத்
தோழியாற்றுவித்தது.

(இ - ன்) சுனையின்கண் உள்ள சிறியநீரைப் பிணைக்கு உண்ண நிரம்
பாது என்று எண்ணிப் பிணைமான் இனிதாக உண்ணவேண்டிக், கலையா
கியமாத் தனது கள்ளத்தினுனை பொய்யே உறுஞ்சும் சுரமென்று சொல்
லுவர்; நங்காதலர் தம் அகத்தினுற் பேராயினநெறி எ-று. (அ)

௩௯ மடவைகா ணன்னெஞ்சே பாண்பொருண்மாத் டோடப்
புடைபெயர் போழ்த்தது மாற்றான்—புடர் கூர்ந்து
விம்மி யுயிர்க்கும் விளங்கிழையா ளாற்றுகோ
கம்மிற் பிரிந்த விடத்து.

தலைமகன் பொருள்வலித்த நெஞ்சிற்குச்
சொல்லிச் செலவழங்கியது.

(இ - ன்) உறியாய்காண், மிக்கநெஞ்சே! மாட்சிமைப்பட்ட பொருளின்
மாட்டுச் சேறலான், முயங்கி நாம் புடைபெயருங்காலத்தும் ஆற்றமாட்டா
ளாய்த் துன்பமிக்கு விம்மி உயிராசின் ற விளங்கிழையான் ஆற்றவல்லனோ?
நம்மை நீங்கியவிடத்து எ-று. (ஆ)

௪௦ இன்றல்க ளீர்ப்படையு ளீரங்கோதை தோடுணையா
ன்கு வதிந்தனை நன்னெஞ்சே நானைநாந்
சூன்றத் தந்த மிறந்து தப்பிமா
யென்கொலோ சேக்கு மிடம்.

இதுவுமது.

(இ - ன்) இன்று இரவுஇவ் குளிர்த்த சேக்கையுள் சரங்கோதையு
டையான் தோள் நமக்குத் துணையாக மிகவுந்தங்கினை; நன்னெஞ்சே! இவ்
விற்பத்தைவிட்டு நானையிரவின்சண் யாம் மலைவழியேயிறந்து தமியோமாய்
வவ்விடத் தஞ்சுமிடம்? எ-று. (பு)

பாலை முடிந்தது.

௫.—நெய்தல்.

சக தென்கடற் சேர்ப்பன் பிரியப் புலம்படைந்
தொண்டங்கண் நஞ்சற்க வொள்ளிழாய்—நண்படைந்த
சேவலுந் தன்னருகற் சேக்குமா வென்கொலோ
பூந்தலை யன்றில் புலம்பு.

அல்ல குறிப்பட்ட தலைமகற்குச் சொல்லுவாளாய்த்
தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்) தென்கடற் சேர்ப்பன் பிரிதலாற் றனிமையையடைந்து நின்
னுடைய ஒள்ளியகண்டயிலாதொழிக்; ஒள்ளிய இழைகளையுடையாய்! நண்
பினையடைந்த சேவலும் தன்னருகே உறையாநின்றதாதலான், என்னை
கொல்லோ? செம்பூப்போலுஞ் சூட்டிழையுடைய பெடையன்றில் புலம்பு
தல் எ-று. (க)

சஉ கொடுத்தா ளலவ குறையா மிரப்பே
பொடுங்கா வொலிகடற் சேர்ப்ப—னெடுத்தேர்
கடந்த வழியையெங் கண்ணாரக் காண
நடந்து சிதையாதிரீ.

காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

(இ - ள்) கோடியிருந்த தாளினையுடைய அலவனே! ஒரு காரியம் நின்னை
யிரப்பேம்; ஒலியாநின்ற அடங்காத கடந்தேர்ப்பன் நெடுத்தேர் போயின
வழியை எம்முடைய கண் கிரம்பக்காணாம்பலாக அதன்மேல் நடந்து அழி
யாதொழிவாயாக எ-று. (உ)

சங பொரிப்புறப் பல்லிச் சினைபுன்ற புன்னை
வரிப்புற வார்பணன்மே லேறித்—தெரிப்புறத்
தாழ்கடற் றண்சேர்ப்பன் றூரகல் நல்குமே
லாழியாற் காணாமோ யாம்.

இதுவுமது.

* இதனைப், “பிரிந்த வழிக்கலங்கிலும்” என்பதற்குத் தாரணக்காட்டுவார்
நச்சினூர்க்கின்யர் (தொல், பொரு, கள, ௩௦) 20

(இ - ன்) பொரிந்த புறத்தையுடைய பல்லிழுட்டைபோல அரும்பினாயின்ற புண்ணைப்பூக்கையுடைய வரிப்பட்ட புறத்தினையுடைய உயர்ந்த மணற்குன்றின்மேல் ஏறியிருந்து, தெளிவுறத் தாழ்குதற் றண்ணேர்ப்பனுடைய தார் அகலத்தை நமக்கு நல்குமாயிற், * கூடல் இழைப்பாற் காண்பேம் யாம் எ-று.

(௩)

சச கொண்கண் பிரிந்த குளிர்பூம் பொழிதோக்கி
புண்கண் சிவப்ப வழுதே னெளிமுகங்
சண்டன்னை யெவ்வயா தென்னக் கடல்வந்தென்
வண்டல் சிதைத்ததென் றேன்.

பகர்த்துரிக்கட் டலைமகன் ி நற்புறத்தானாகப் படைத்து

மொழிகிளவியாற் றெழுதி டலைமகட்குர் சொல்லுவா

ளாய்ச் செறிப்பறிவுநீடு வரைவுகடாயது.

(இ - ன்) மம்மை இந்நெடு நிக்கையார் சொண்கண் பிரிந்த குளிர்பூம்பொழிலை கோக்கி உண்கண் சிவப்ப அழுத என்னுடைய ஒளிமுகத்தைக்கண்டு அண்ணை நினக்கு வந்த இடம்பையா ஏ என்னக் கடல்வந்து என்னுடைய விளையாட்டுச் சிறுநிலை சிதைத்தது என்று சொன்னேன்; எம்பெருமானிடம் எ-று(ச)

சரு ஈரந்தன் பொழிலு விரும்பழித் தண்ணேர்ப்பன்
சேர்ந்தென் செறிவளைத்தோள் பற்றித் தெளித்தமை
மாந்தளிர் மேனியாய் மன்ற சிவ்வனவோ
பூந்தன் பொழிலுட் குருகு.

தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாதற் பொருட்டுத்

தலைமகள் வரைவுவேட்சே சொல்லியது.

* இதனைச், “கூடலாவது வட்டமாகக் கோட்டைக்கீழ் அதுக்குள்ளே சுழிகுழியாகச் சுற்றஞ்சுழித்து இவ்விரண்டு சுழியாகக் கூட்டினால், இரட்டைப்பட்டாற் கூடுகை; ஒற்றைப்பட்டாற் கூடாமையென்று ஸக்கேதம்” என நாகச்சியார் திருமொழி உரையினும், (கூடற்றிருப்பதிகம்) “மணற்குன்றினீர்தகன்றார் வருகென், குழிதிருத்திச் சுழிக்கணக்கோகி” எனத் திருச்சிறுநம்பலக்கோவையினும் (௧௮௬) “வளைத்துக்கிடந்த வரிமணற்கூடலும்” என அம்பிகாபதிக்கோவையினும் (௩௨௨) வருவனவற்றான் உணர்க.

கஅ

ஐந்தினையம்பது.

(இ - ன்) குளிர்ந்த தண்பொழிலின்கண் இருந்து பெரிய கழியையுடைய தண்சேர்ப்பன் புணர்ந்து என் செறிவனைத்தோன்பற்றி என்னைத் தெளிவித்த வஞ்சினத்தை, மாந்தளிர்மேனியாய்! மெய்யாக மறந்துவிட வல்லவோ? அப்பூந்தண்பொழிலுள் வாழும் குருகுகள் எ-று. (இ)

சக ஒதந் தொகுத்த வெலிகடற் றண்முத்தம்
பேதை மடவார்தம் வண்டல் விளக்கயருங்
கானலஞ் சேர்ப்பு தருவதோ வென்றோழி
தோணலந் தோற்றித்த னீ.

பகற்குறிவந்து புணர்ந்து நீங்குந் தலைமகனைக்

கண்ணுற்றின்று தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ன்) ஒதம் ஏறித்திராட்டிய ஒலிகடற் றண்முத்தக்களைப் பேதைமையுடைய மூவார் தம்வண்டற் றிறுமனைக்கு விளக்காக விருப்புச்செய்யும் கானலஞ் சேர்ப்பனே! நினக்குத் தருவதொன்றோ? என்னுடைய தோழியுடைய தோள்களின் நலத்தை நீ தோலவித்தல் எ-று. (ஈ)

சஎ பெருங்கட லுள்கலங்க றுண்வலை விசி
யொருங்குடன் றண்ணிபார் தந்த கொழுமி
னுணங்கல்புள் னோட்டி மொளியிழை மாத
ரணங்காகு மாற்ற வெமக்கு.

தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

தோழற்குச் சொல்லியதுஉமாம்.

(இ - ன்) பெரிய கடல் உள்ளெல்லாங் கலங்க றுண்ணிய வலைகளாலேவிசி ஒருங்குடனே தமையன்மார் கொண்டுவந்த கொழுத்த மீன் உணங்கல்களைக் கவரும் புட்களை ஒப்புவின்ற ஒளியிழைமாதர் மிகவும் எமக்கு வருத்தம் செய்வமாம் எ-று. (எ)

சஅ எக்க ரிமெணன்மே லோதந் தாவந்த
நித்தில நின்றிமைக்கு நீள்கழித் தண்சேர்ப்பு
மிக்க மிகுபுகழ் தாங்குபவோ தற்சேர்ந்தா
ரொற்கக் கடைப்பிடியா தார்.

தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ன்) திரைவந்து இட்ட இளமணன்மேல் ஓதம் தாவந்த முத்தங்கள்
நின்று விளங்காசின்ற நீண்ட சுழியினையுடைய தண்ணேர்ப்பனே! உலகத்
தின்னக் விளங்கிய மிகுபுகழைத் தாங்கவல்லவோ? தம்மைச் சேர்த்தா
ருடைய தளர்ச்சியைக் கடைப்பிடித்துத் தோதார் எ-று. (அ)

சக * கொடுமுண் மடற்றாழைக் கூம்பவிழ்ந்த வெண்பூ
விடையு ளிழுதொப்பத் தோன்றிப்—புடையெலரந்
தெய்வங் கபழுத் தெளிகடற் றண்ணேர்ப்பன்
செய்தான் மெளியாக் குறி.

அல்லகுறிப்பட்டுப் பெயர்ந்தமை அறியத் தலைமகள்
சிறைப்புறத்தாலாகத் தோழி சொல்லியது.

(இ - ன்) கொடிய முன்றையுடைய மடற்றாழையினது மொட்டவிழ்ந்த
ஒள்ளிய பூக்கள் கவிபுள்ள சோற்றன் வெண்ணெய்போலத் தோன்றி மருங்
கெல்லாம் தெய்வமணம்போலக் கமழாநின்ற தெளிந்த கடற்றண்ணேர்ப்
பன் நம்மாற் மெளிக்கப்படாச குறியைச் செய்தான்; ஆதலால் அல்ல குறிப்
பட்டோம் எ-று. (க)

ரு ‡ அணிகடற் றண்ணேர்ப்பன் தேர்ப்பரிமாப் பூண்ட
மணியரவ மென்றெழுந்து போந்தேன்—கனிவிழும்பும்
புள்ளாவங் கேட்டுப் பெயர்க்கே னொளிபிழா
யுள்ளருரு நெஞ்சினே னாய்.

இதுவுமது.

(இ - ன்) நிலத்தைச் சூழ்ந்த கடற்றண்ணேர்ப்பன் தேர்பூண்ட பரிமா அணி
ந்த மணியரவம் என்று கருதிச் சென்றேன்; கனிகளை விரும்புகின்ற புள்ளா
வங்களைக் கேட்டு மணியரவம் அன்று என்று போந்தேன்; ஒளியிழாய்!
உன்னருகும் நெஞ்சினேனாகி எ-று. (க)

நெய்தல் முடிந்தது.

ஐந்தினையைப்பது முற்றிற்று.

* இது “பாங்கி தலைமகன் தீங்கெடுத்தியம்பியது” எனக் கொள்வர்
அகப்பொருள் விளக்க உரைகாரர். (களவியல், ௪௪.)

‡ இஃது “தான் குறிமருண்டமை தலைவி பாங்கிக்கு உணர்த்தியது”
எனக்கொள்வர் அகப்பொருள் விளக்க உரைகாரர் (ஷெ. ஷெ.)

ஐந்திணையம்பத்து.

செய்யுண் முதற்குறிப்பு அகராதி.

அணிகடற்றண் - ௫௦	தண்வயலூரற் - ௨௭
அணிரிறமஞ்ஞை - ௨	தெண்கடற்சேர்ப்பன் - ௪௧
அழலவிழ்தாமரை - ௨௫	தேரோன்மலை - ௭
இன்றல்கலீரம் - ௪௦	தோழி: ர்முழத் - ௩௭
சுரந்தண்பொழி - ௪௫	நூனவின்றபாக - ௧௦
உதிரந்துவாரிய - ௩௧	கொடுமலைந்நாட - ௧௬
உன்னார்நொல் - ௪	பாணையும்பந்தும் - ௩௩
எக்கரிமெண்ண - ௪௮	பிரிந்தவர்மேனி - ௮
எறிந்தெமர்தாரு - ௧௮	புனைபூந்தழையல் - ௧௪
ஒல்லென்றொலிக் - ௨௮	பெய்வனைக்கையாய் - ௨௪
ஒல்லென்றொலிபு - ௨௬	பெருங்கடலுள்கலங் - ௪௭
ஒதந்தொகுத்த - ௪௬	பொரிப்புறப்பல்லி - ௪௩
கழிதோடுவெண் - ௩௬	பொன்னிணர்வேங்கை - ௧௧
காணகநாடன் - ௧௩	போதார்வண்டுதும் - ௨௨
குளிரும்பருவத்தே - ௩௦	மஞ்சிவர்கோலை - ௧௭
கொடுந்தானலவ - ௪௨	மடவைகாணன் - ௩௬
கொடுமுண்மடற் - ௪௬	மல்லர்க்கடந்தான் - ௧
கொடுவரிவேங்கை - ௧௬	மால்வரைவெற்ப - ௧௨
கொடுவிலெயினர் - ௩௫	மின்னுமுழக்கு - ௩
கொண்கண்பிரிந்த - ௪௪	முல்லைநறுமல - ௬
கொண்டிழிப்பன் - ௨௧	யாணரகல்வய - ௨௩
கோயுந்தோற்ற - ௫	வருவரவயங்கிழாய் - ௧
கோட்டமைவில்லிற் - ௩௪	வில்லங்கல்விளங்கி - ௩௨
கோலச்சிறகுரு - ௨௪	வெறிகழ்வெற்ப - ௨௦
கணவாய்ச்சிறு - ௩௮	வேங்கைநறுமலர் - ௧௫

ஐந்திணையம்பது.

அரும்பத அகராதி.

[எண்கள் பாட்டெண்கள்.]

அகவல் - அழைத்தல், உ.
அசைதல் - வருந்துதல், நஉ.
அணங்கிற்று - வருத்திற்று, உப.
அணங்கு - தெய்வம், உப, வருத்துந்
அணி - அழகு, உ. [தெய்வம், சஎ.
அதர் - வழி, சக, உப.
அத்தம் - கடறு, ந.ச. வழி, நஎ.
அமர்தல் - விரும்புதல், க. போலுத
அமை - மூங்கில், நச. [ல், கந.
அயர்தல் - கலங்குதல், உஉ.
அலம் வருதல் - வருத்தாதிற்றல், உப.
அல்கல் - இரவு, சப.
அறல் - அறன்மணல், உஎ.
அண்ணை - அந்தோ, உப.
ஆடுதல் - விளையாடுதல், நஎ.
ஆர - சிரம்ப, சஉ.
ஆரான் - அரிய ஆனிரை, எ.
ஆரிருள் - கங்குல், நக.
ஆர்தல் - துகருதல், உஉ.
ஆழி - கூடலிழைப்பு, சந.
இணர் - பூங்கொத்து, சக.
இயம்புதல் - ஒலித்தல், உரு.
இரங்குதல் - முழங்குதல், உ.
இரீதி - பிரிந்து, சக.
இருமை - பெருமை, நு.
இல் - மனை, உஉ.
இவர்தல் - படர்தல், சஎ.
இழுது - வெண்ணெய், சக.
இர்த்தல் - அறுத்தல், உப.
சரம்படை - குளிர்த்த சேக்கை, சப.
உடன்று - மாறுபட்டு, க.
உணர்ச்சம் - அறிவாம், உப.
உசறி - முழங்கி, ச.
உருவொடுக்குதல் - மேனி மெலியா
[சிறிற்றல், சஎ.
உவத்தல் - விரும்புதல், எ.
உன்னுதல் - நினைத்தல், சக.
உறைக்கும் - பெய்கின்ற, நு.

ஊச்சுதல் - உறுஞ்சுதல், நஅ.
எச்சரிடுணல் - திரைகூத்திட்ட இள
[மணல், சஅ.
எஞ்சாமை - ஒழியாமை, சஎ.
எதிரி - எதிர்த்து, நப.
எதிருதல் - தம்முட்டலைப்படுதல்,
எயினர் - வேட்டுவர், நரு. [நக.
எய்தாது - நரம்பாது, நஅ.
எவ்வம் - இடும்பை, சச.
எழில் - அழகு, சப.
எக்கற்று - விரும்பி, உஅ.
எயினார் - எதிர்ப்பட்டோர், சக.
எணல் - புகுந்தினை, கஉ.
ஐங்கூத்தல் - ஐவகைப்பட்ட கூத்தல்,
ஒடுங்குதல் - அடங்குதல், சஉ. [உஎ.
ஒதுங்குதல் - மெல்லநடத்தல், சக.
ஒற்கம் - தளர்ச்சி, சஅ.
ஒன்றனும் யாதானும், உச.
நடத்தல் - மெல்லுதல், க.
சடப்பு - கடப்பந்தார், க.
சடிது - விரைந்து, நக.
சண்படுத்தல் - துயிலுதல், நரு.
சலி - மிக்க, உ.
சல்லிதர் - சல்வழி, நஎ.
சவிறுதல் - அசுபெறுதல், சக.
சமுதம் - சமுதங்குறை, நஉ.
காண்டொழும் - காணுந்தோழும், உ.
காய்ந்து - சனந்து, நக. [நக.
காரம் - புண்ணிற்செங்காரம், உச.
கார - கார்சாலம், உ முகில், நக.
சானம் - காடு, நரு.
கான் - காடு, கப.
குரல் - சதிர, சஉ.
குறை - காரியம், சஉ.
குன்றதர்த்தம் - மலைவழி, சப.
கூம்பு - மொட்டு, சக.
கூர்தல் - மிகுதல், ச.
கேண்மை - நட்டிடுநெறி, உந.

கொடுந்தான் - கோடியிருந்தான், ௪௨.
கொடுவில் - கோட்டியவில், ௩௫.
கொண்டூ - முகில்கள், ௫.
கொல்வாக்கு - சிதைப்பதுபோல, ௪.
கோடு - குவடு, ௫.
கோலம் - அழகு, ௨௪.
சந்தனச்சாந்து - சந்தனக்குழம்பு, ௨௪.
கார்தல் - புணர்தல், ௨௪.
சாறுதல் - அமைதல், ௭.
சால் - நிரம்ப, ௩.
சினையாதி - அழியாதொழிவாயாக,
சினை - மூட்டை, ௪௩. [௪௨,
௪௩] - கடறு, ௩௫.
குழ்தல் - சுற்றுதல், ௩௩.
சென்றிக - செல்வதாக, ௩௦.
சேக்குதல் - தங்குதல், ௪௦, ௪௧. .
சேத்தல் - சிவத்தல், ௩௫.
தடி - தகை, ௩௫.
தலைபணக்குதல் - ஒன்றோடொன்
தையுணங்குதல், ௫.
தண்ணைமாள் - தமையன்மாள், ௪௭.
தருதல் - கொணடுவருதல், ௪௭.
தாழ்தல் - படிதல், ௨.
தான் பிணங்கி - தாளோயத்து, ௩௬.
தான்வீழ்த்தல் - தாள்பெரித்தல், ௩௦.
திரிதால் - உழலுதல், ௨௨.
துஞ்சுதல் - துயிலுதல், ௩௬.
துறைமுன்றில் [முன்றில் துறை] -
முற்றத்திற்றுறை, ௩௭.
தெரிதல் - ஆராய்தல், ௬.
தெரிப்புற - தெளிவுற, ௪௩.
தெறுதல் - கடுகின்ற, ௩௩.
தென்றல்வளி - தென்றல்காற்று, ௩௬.
தேரோன் - தேரிலையுடையபகல
தேற - தெரிய, ௨௪ [வன், ௭].
தொகுத்தல் - திரட்டுதல், ௪௪.
தொறித்தல் - தொலைவித்தல், ௪௬.
நகையாகின்று - நகையாகாவின்றது,
நகை - பேரின்னகன் இறந்தாரிடே
[பெயர்பொறித்துட்டல், ௩௫].
நவிலுதல் - பயிலுதல், ௧௦.
நன்கு - மிகவும், ௪௦.
நன்னெஞ்சு - மிக்கநெஞ்சு, ௩௬.
நன்னம் - சுறுவிகைகள், ௩௬.
நித்திலம் - முத்தவகன், ௪௩.
நிச்சு - பிடைத்து, ௫.

நீத்தல் - துறத்தல், ௩௪.
நீர்மை - தன்மை, ௨.
நீலம் - நீலமலர், ௨௪.
துணங்குதல் - துணுங்குதல், ௨௭.
நெறி - வழி, ௨௨.
நொவ்விதா - கடிதாக, ௧௦.
படர்கூர்தல் - துன்பமிருதல், ௩௬.
படர்தல் - போதல், ௩௨.
பணிமொழி - மெல்லியமொழி, ௨.
[இன்சொல், ௪].
பரிதல் - காதலித்தல், ௨௩.
பருயம் - காலம், ௨௪.
பிரியா - இடையறுத, ௩௪.
புடை - மருங்கு, ௪௬.
புரிதல் - வீருமபுதல், ௩௫.
புலத்தல் - ஊடுதல், ௨௭.
புலம்படைதல் - தனிமையையடைத
புல்லுதல் - முயங்குதல், ௨௬. [ல், ௪௧].
புல்லெனல் - புற்கென்றல், ௨.
புறவு - காடு, ௧௨.
புனைதல் - செயதல், ௧௪.
புருதலை அன்றில் செம்புப்போலுஞ்
[குட்டியையுடைய அன்றில், ௪௧].
பொருநுதினர் - துணைவர், ௩.
பொற்ப - பொலிவுதோன்றும்வகை,
போதல் - சுழிதல், ௩௬. [௩].
போது - மலர், ௨௨.
மஞ்சு - முகில், ௧௭.
மஞ்ஞை - மயில், ௨.
மடவைகாண் - அறியாய்காண், ௩௬.
மணி - நீலமணி, ௨.
மடங்குதல் - மிடைதல், ௧, அறிவு
[கெடுதல், ௧௩].
மறவல் - மறவாயாக, ௧௬.
மறை - கனவு, ௧௬.
மன்ற - மெய்யாக, ௪௫.
மாண - மாட்சிப்படி, ௨௬.
மாதர் - காதலையுடையான், ௩௭.
மாந்துதல் - தின்புதல், ௩௫.
மால் - பெருமை, ௧௨.
மேலெலாம் - பண்டெல்லாம், ௨௪.
யாணர் - வன்மை, ௨௬.
யாய் - அன்னை, ௨௦.
வணங்குதல் - வணாதல், ௧௨.
வண்டல் - விளையாட்டுச்சிறத்தில், ௪௪,
வண்ணம் - நிறம், ௨௭. [௪௧]

வதிதல் - தங்குதல், ௪௦.
வதுவை - பதுமணம், ௨௫.
வம்பு - நிலையின்மை, ௧.
வயங்குதல் - விளங்குதல், ௩.
வரை - குவடு, ௧௨.
வள்ளேரும் - எழாநின்றது, ௧.
வல்லென்றல் - வலிதாத்தல், ௨௮.
வளி - காற்று, ௫.
வன்வார்பூசு - தோலார்த்தபூசு, ௩.
வாய்த்து - வாய்க்கச்செய்து, ௧௪.

வார் - உயர்ந்த, ௪௩.
வாணம் - முகில், ௨.
வியன் - அரண், ௨௧.
விலங்கல் - விலங்காதொழிதல், ௩௨.
விலையொரீஇ - விலையேவறுபடுத்
து, ௨௧.
வீழ்சருதல் - பெய்யாநின்றல், ௫.
வெடி - பிளவு, ௩௧.
வெண்டேர் - பேய்த்தேர், ௩௧.
வெறி - விரை, ௨௦.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தில்

விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

சங்கப்பதிப்பு.

			ரூ.	அ.	பை.
1.	ஞானமிர்த மூலமும் உரையும.	1	0 0
2.	சைவமஞ்சரி	1	8 0
3.	யாப்பு அணியிலக்கணங்கள் (விசாகப்பெருமானார் யர் பஞ்சலக்ஷண வினாவிடையினின்று எடுத்தவை)	0	8 0
4.	வைத்திய சாரசங்கிரகர்	3	0 0
5.	பன்னூற்றிரட்டு	2	0 0
6.	மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	3	0 0
7.	கோத்திரத்திரட்டு	0	2 0
8.	தமிழ்ச்சொல்லகராதி (உயிர்வருங்கும் முடிய முதற்பாகம்)	6	0 0
9.	அபிதானசுந்தாமணி	7	0 0
	சங்கப்புலவரற்றுப்படை உரையுடன்	0	4 0
	பன்னூற்றிரட்டு செலெக்ஷன்	0	4 0

செந்தமிழ்ப் பிரசாரம்.

1.	ஐந்திணையம்பத்து உரையுடன்	0	3 0
*2.	கணுநூல் (5) இனியதநாற்பத்து (உரையுடன்)	0	3 0
*3.	வகை யாப்பிதச் செய்யுட்கள்				
*4.	புலவரற்றுப்படை (திருக்குறடார் இரத்தின கவிராயர் இயற்றியது)	0	3 0
*6.	நேமிநாதம் (உரையுடன்)	0	12 0
7.	திருநாற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0	4 0
8.	திணைமாலை நூற்றைம்பத்து உரையுடன்	0	4 0

9.	அறுமான விளக்கம்	0	4	0
10.	அட்டாங்கியோகக்குறள்	0	1	0
*11.	விவசாயரசாயன சாஸ்திரச்சுருக்கம்	0	6	0
12.	பன்னிருபாட்டியல்	0	4	0
13.	நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை)	0	3	0
14.	முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள்	0	2	0
15.	திருச்செந்திற்கலம்பகம்	0	3	0
16.	திருவாரூரூர	0	4	0
17.	சுக்கந்தர்சனதீபிகை	0	12	0
18.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்	0	4	0
19.	தேவையுலா	0	3	0
20.	நரிவிருத்தம்	0	2	0
21.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்.)	0	6	0
22.	திருக்கலம்பகம் (ஷை)	0	3	0
†23.	விக்கிரமோஜிதநூலா	0	2	0
†24.	குருமொழிவினாவிடை	0	1	0
†25.	கேசவப்பெருமாள் இரட்டைமாணிமாலை	0	1	0
†26.	திருத்தணிகைத் திருவிருத்தம்	0	1	0
27.	மஹைத் திருப்பணிமாலை	0	3	0
28.	சந்திராலோகம்	0	2	0
29.	சோழவம்ச சரித்திரச்சுருக்கம்	0	8	0
30.	ஞானமிர்தக்கட்டளை	0	2	0
31.	பாண்டியம்	0	4	0

வேறு பதிப்பு.

1.	மணிமேகலை	5	0	0
2.	பாரதச்சுருக்கவசனம்	1	8	0

* ஸ்டாக் இல்லை. † சீக்கிரம் வெளிவரும்.

